

דור אחרון לשעבוד וראשון לגאולה

לזכר

בנימין (רבי) אלחנן

נולד – 30 אוגוסט 1926

נפל בקרב – 18 יולי 1948

סגן בנימין אלחנן (רבינוביץ') ז"ל

משפחת רבינוביץ' ותלאתיה

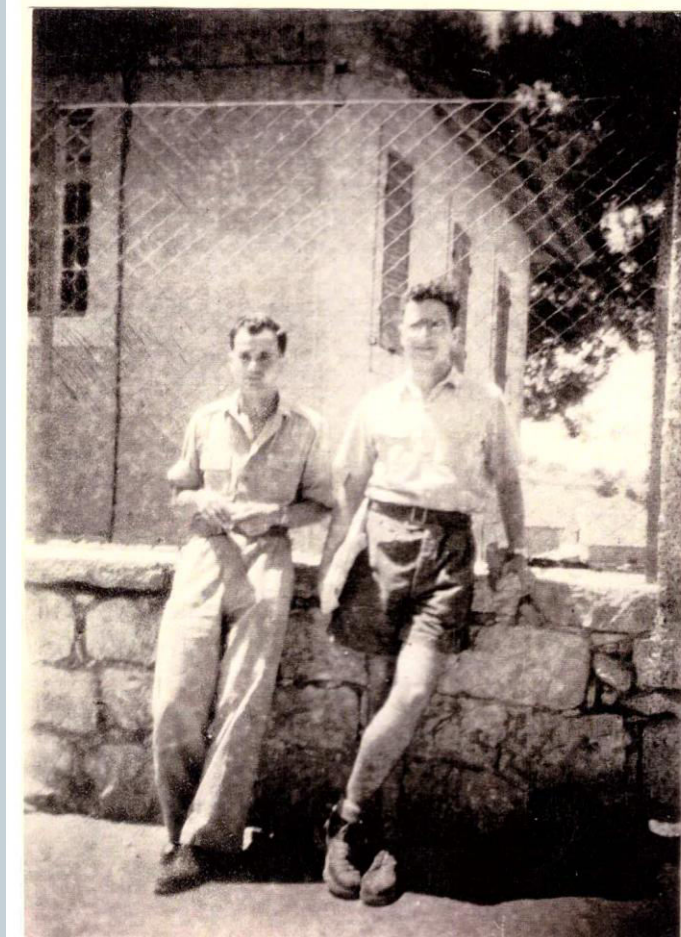
- צאצאי ר' יצחק אלחנן ספקטור – רבה של קובנה ומגדולי ישראל
- לשולמית וד"ר יצחק אלחנן שלושה בנים: עמוס, בנימין ושמואל
- אחר מלחמת העולם הראשונה המשפחה עברה מקובנה לברלין ואחר עליית הנאצים חזרה לקובנה עם כוונה לעלות לארץ ישראל
- בנימין נולד ב-1926 בברלין, גדל בקובנה ולמד בגימנסיה העברית
- ב-1938 ביקרו יצחק ובנימין בא"י את הסבים בשדרות רוטשילד
- עמוס ובנימין עזבו את קובנה ב-4 אפריל 1940 והגיעו לא"י ב-22. הם נתקבלו לגימנסיה בלפור במהרה הושבעו להגנה והדריכו בגדנ"ע
- ב-1942 התגייס עמוס לגדוד השלישי (הישראלי) בצבא הבריטי

בנימין (רבי)

- אחר התיכון לומד שנה בטכניון. הלך בצעדה לבירייה ולמסע מדבר
- נרשם לאוניברסיטה לכלכלה, יחסים בינלאומיים וסוציולוגיה של עם ישראל. שימש מ"מ בחג"ם בתיכון מטעם ה"הגנה".
- זומן לקורס מ"מ אוג. – אוק. 1947. משם לק' קציני קשר בשפיים.
- "נשלף" לפני הסיום להקים ולגבש מחלקת קשר נייד ל"עציוני"
- מפקד קפדון, אכל וישן עם המחלקה. אסר ביזה פרט לנשק.
- הקפיד על תור. קבע את עזרא (נשוי) ואותי (דתי) לצאת כקשרים של שיירה לנווה יעקב והסביר כי הסיכויים לשרוד נמוכים.
- אחר פעולת ואדי ג'וז נאסר עליו לצאת כקשר וזה חרה לו מאד.
- "אתם יוצאים, לכם טוב. אני נאלץ להישאר ולא נותנים לי לצאת"

רבי עם בר־אדון ועם אנשי המחלקה

רבי הלוחם

הוא ואני

אָנִי הָאִישׁ אֲשֶׁר פָּקַדְתִּי עָלָיו לְלַכֵּת –
אָנִי אֲשֶׁר אוֹתוֹ שָׁלַחְתִּי פֹה לְמוֹת:
מִמֶּךָ, אִם אֲמַלְלָהּ, גּוֹלְתִי אֶת הַיֶּלֶד –
עָלֶיךָ, חֲבֵרָה, הַטְּלֵתִי הַבְּדִידוֹת.

אָנִי עָשִׂיתִי זֹאת – שְׁכַטְוֵנִי נָא אַתֶּם!
אָנִי עָשִׂיתִי זֹאת – נָקִי הוּא מִצְּפוּנֵי.
לְפִסֵּק-דֵּינְכֶם בְּקֶצֶר-רוּחַ נְחֻכָה –
כִּי שָׁנִינוּ נְחֻכָה לוֹ – הוּא וְאָנִי!

ירושלים, מאי, 1948.

- בשיירה להר-טוב נהרגו עשרה לוחמים, בהם שניים מהמחלקה יהודה אושינסקי ז"ל שמשון קמפיסקי ז"ל אז שמעתיו אומר את דברי השיר.
- הוא תבע לעבור ליחידה לוחמת
- ביולי 48 עבר ליח' פשיטה ימית
- היחידה צורפה לגד' 54 לפעולה בבית עפא ורבי – מפקד מחלקה
- רבי נהרג בקרב ב-18 יולי 1948
- הובא לקבורה שנה וחצי אחר כך.

הטרגדיה והגורל

- **שבועיים אחר צאת עמוס ובנימין, פלש הצבא האדום לליטא.**
- **ביוני 1941 נכבשו ע"י הנאצים. שולמית, יצחק ושמואל הוכנסו לגטו.**
- **יצחק ושמואל גורשו לדכאו ואילו שולמית לשטוטהוף ליד דנציג.**
- **באפריל 1945 מתחילים יצחק ושמואל את "מארש המוות".**
- **בראשית מאי 1945 פוגשים הניצולים את האמריקנים בבווריה. הם מועברים לבית חולים, פוגשים יוצאי קובנה ונלקחים למינכן ולאיטליה.**
- **ברדתם מרכב הבריגדה באיטליה פוגשים את עמוס שהגיע לחופשה.**
- **שולמית הוצעדה גם היא ופגשה את הצבא האדום במאי 1945.**

משואה לתקומה

- אחרי נדודים רבים מגיעה שולמית לאיטליה. שם היא מתבשרת
כי יצחק ושמואל הגיעו לפני יום ממינכן..... גם
עמוס קיבל חופשה והגיע למחנה באיטליה. המשפחה מתאחדת!!!
- בנובמבר 1945 מקבלים שולמית, יצחק ושמואל סרטיפיקט ומגיעים לא"י.
- כל בני המשפחה משתתפים במלחמת השחרור.
- עמוס נפטר ממחלה בשנת 1964
- ההורים נפטרו בשיבה טוב.....
- נציג המשפחה: אגרונום שמואל אלחנן, בוגר בי"ס כדורי ובעבר עובד בכיר במשרד החקלאות